

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

OB SLOVESU UNRRA-e. Ameriki in je morala žalibog Delo mednarodne in po večini od Amerike plačane organizacije za pomoč evropskim zaveznikom v malih državah je končano. Znano je, da je ta organizacija v Jugoslaviji Titu in komunizmu napravila silno velike usluge. Blizu 400 milijonov dolarjev vrednosti je šlo v Jugoslavijo. Mnogo materiala je odšlo naravnost v Rusijo preko Jugoslavije, saj je bil upravnik UNRRA-e v Jugoslaviji ruski general. Mnogo materiala je dobila Titova armada, da ga kdaj potroši proti Amerikancem. Če je kdo proti temu protestiral, ga je ruski general vrzel iz službe. Če je šla preiskat te stvari kakšna komisija je bila tako skrbno sestavljena iz samih levičarjev, da nikoli ni vrana vrani izključala oči. Pa tudi pri razdeljevanju ameriškega blaga so imeli prednost partizani.

Te organizacije za potuho komunizma je sedaj torej konec. Toda v Jugoslaviji pripovedujejo sedaj zgodbe, ki naj bi naslikale vso pomoč UNRRA-e kot pomoč Rusije. V Jugoslaviji pripovedujejo, da je Rusija dve leti kupovala na svoje stroške v Zedinjenih državah raznovrstno blago za razdelitev v Evropi. Ameriškim kapitalistom je morala Rusija plačevati vedno večje cene. Končno Rusija ni mogla več plačevati takih silnih cen, ki so kar rastle in rastle in sipale dobiček v žepe milijonarjev. Tako je nazadnje Rusija ustavila kupovanje v

Ameriki in je morala žalibog ustaviti vse dobro delo UNRRA-e. Komunisti si pač mislijo: Svet hoče biti goljufan, torej ga goljufajmo.

NAJVEČJE DELO PETLET-KE v Jugoslaviji bo po komunističnih poročilih veliki prekop v Vojvodini. Vezal bo eno koleno Donave s Tiso in potem spet naprej proti jugovzhodu Tiso z Donavo. Prekop bo dolg 260 kilometrov je bil upravnik UNRRA-e v Jugoslaviji ruski general. Deloma bodo porabili dosedanje kanale in jih razširili. Vodna pot med Butovo armado in Balkanom bo skrajšana. V slučajih suše bo kanal služil tudi za namakanje.

TURIZEM V JUGOSLAVIJI. — Gospodarstvo vseh delov računa dandane tudi s turizmom. Vsaka država vabi tujce, naj si ogledajo naravne lepote njenih pokrajin in pustijo seveda v deželi lepe denarje. Tudi Jugoslavija je vabila, toda njeni obiskovalci so samo iz dežel za železnimi zastorom. Drugi ne marajo imeti oropviti z "ljudsko" oblastjo in njeno tajno policijo. Domači obiskovalci letovišč so gotovo tudi dobrodošli, vendar petični tujci prinesejo več. V Dalmaciji in na otoke v Hrvatskem Primorju je prišlo tudi nekaj čeloh in Madžarov. Treba pa je seveda računati s tem, da so hoteli sedaj v državnih rokah in je zato tudi postrežba po tem.

Bolj nerodno kot s slabo postrežbo pa je s kontrolo po obalah. Obiskovalec mora dva do tri tedne prej naznaniti (Dalje na 3. strani)

ŽENSKI SVET SE JE ORGANIZIRAL ZA BOJ PROTI DALJŠIM KRILOM

Med ženstvom v Clevelandu in menda po vsej Ameriki je začelo vreti. Vse ogorčene so se ženske dvignile z glasnim protestom, da bi se uvedlo zopet novo žensko modo in sicer z daljšimi krili.

Mrs. Olga Mikolsky iz 21220 Arbor Ave. je ženske organizirala v klub, ki se je zavzel, da se bo boril proti novi modi.

Pa ne da bi ženske zahtevale, pravi Mrs. Mikolsky, bogzna kako kratka krila. Pod nobenim pogojem ne nad kolonom. En palec ali dva pod kolonom je prava mera, kakor je bila to moda zadnjih par let.

Ženske so šle v boj proti novi modi oziroma proti daljšim krilom v prvi vrsti zato, ker ima vsaka več oblek v sedanjih modi in te obleke bi morale vse zavreči ter kupiti nove, ako bi hotele biti oblečene po novi modi. Drugič so pa dolga krila, pravi ženski svet, nepraktična, ker pomekajo prah po cesti, jih ovirajo pri hoji in kaj še vse.

Zdaj organizirajo po vsem Clevelandu ženske klube, da se bodo borili proti novi modi. Ene vrste boja bo ta, da ne bodo hotele kupovati novih oblek, dokler jim ne bodo tovarnarji zopet skrajšali krila. Nova moda ni drugega, pravijo razjarjene ženske, kot zvijača tovarnarjev, da bi prodali čim več novih oblek.

Bi stavimo, da tovarnarji ne bodo ugnali žensk, z dolgimi krili že ne.

Jugoslavija še ne bo priznala grške vlade

Belgrad. — Titova vlada izjavlja, da zaenkrat še ne bo priznala nove vlade grških partizanov, ker razglas ni prišel "iz uradnih virov grškega glavnega mesta za osvoboditev."

Razne najnovejše svetovne vesti

GALVESTON, TEXAS. — Sinoči je zadel tropični vihar texaško obalo. Veter je divjal do 70 milj na uro. Ena oseba je bila ubita, tri pogrešajo na morju. Veter je ruval drevje in razkrival strehe. Galveston je bil sinoči brez luči.

Vladni vremenski urad naznanja, da bo danes še precej vroče, toda proti večeru pa že doblimo bolj hladan val. Tudi jutri bo hladneje in za sredo obljubuje kakih 70 stopinj nad ničlo. Včeraj je kazal toplomer 94 stopinj v Clevelandu.

V republiki Ekvador so imeli včeraj malo revolucijo. Obrambni minister je dvignil upor proti predsedniku Ibarra in ga vrzel iz urada. Samo ena oseba je bila ubita.

Obdolžitve ovirajo pogajanja med Ameriko in Jugoslavijo

Najprej je Tito napadel Ameriko, zdaj pa še poslanik Kusanovič

Washington. — Ko je Tito na 7. avgusta napadel Zed. države in jim očital, da skušajo postaviti ekonomsko blokado okrog Jugoslavije, so za nekaj dni prenehala pogajanja med ameriškim in jugoslovanskimi uradniki, ki se vršijo radi odškodnine za ubite ameriške letalce in druge stvari. Zdaj je pa ponovil iste obdolžitve jugoslovanski poslanik Sava Kusanovič, kar bo zopet oviralo in kompliciralo pogajanja.

Pogajanja se vršijo radi naslednjih zadev: Zed. države zahtevajo od Jugoslavije \$250,000 za izgubo dveh letal, ki so jih Jugoslavlanci izstrelili v Bohinju. Jugoslavija zahteva \$50,000 v zlatu, kar ima ameriška vlada zamrznjeno še od vojne sem.

Zed. države zahtevajo odškodnino za posestva, ki jih je jugoslovanska vlada zaplenila in podržavila.

Jugoslavija mora poravnati \$32,000,000 za kolikor je prejela iz Amerike raznih potrebščin iz posojilnega sklada.

Obdolžitvam poslanika Kusanoviča je odgovoril Lincoln White od državnega oddelka, ki je izjavil: "Jugoslavija glede prehrane ni bila tako prizadeta kot nekatere druge dežele. Jugoslavija sama prizna, da ni tam od lakote umrla niti ena oseba. Zedinjene države so tudi prelele kri in izgubile mnogo vojakov, pa so vendar dale v UNRRA 72 odstotkov vsega denarja, da se je pomagalo Jugoslaviji povrniti vsega, kar je prejela iz posojilnega sklada."

Amerika je poslala protest radi Petkova naravnost v Moskvo

Zed. države protestirajo radi smrtne obsodbe bolgarskega voditelja

Washington. — Zed. države so zdaj protestirale radi smrtne obsodbe bolgarskega voditelja Nikolaja Petkova naravnost na sovjetsko vlado v Moskvo. Državni oddelki je naročil ameriškega poslanika Smitha, naj vložijo protest direktno pri sovjetskem zunanjem ministrstvu, da bi se izvršila smrtna obsodba nad Petkovim, ki je vodil opozicijo proti komunistični vladi.

Petkov je bil obsojen v smrt od "ljudskega sodišča." Obdolžen je bil zarote, da je nameraval strmoglaviti sedanjo vlado.

Zed. države so najprej protestirale radi te obsodbe pri zavezniški kontrolni komisiji v Bolgariji, zdaj pa direktno v Moskvo.

Turške čete na pomiku proti mejam

Moskva. — Pravda piše, da je opaziti sumljivo premikanje turških čet, ki da se s topništvom pomikajo proti grški in bolgarski meji.

DR. FURLAN JE POMOŠČEN NA 20 LET JEČE

Belgrad. — Reuterjeva časnikarska agencija poroča, da je prezidij narodne skupščine v Belgradu spremenil smrtno kazn na 20 let ječe. Vrh tega izgnan oba vse civilne politične pravice za vse življenje.

Prezidij pa je potrdil smrtno obsodbo za inženirja Nago-deta.

Angleški premogari bodo delali šest dni v tednu, dokler bo kriza

London. — Štirideset let so se angleški premogari borili za petdnevni teden. Pred 4 meseci so ga dosegli. Zdaj pa naznanja premogarska unija, da se bo tej ugodnosti odrekla in premogari bodo zopet delali 6 dni v tednu, dokler se dežela ne izvleče iz krize.

Unija je obljubila, da bodo premogari sodelovali in delali po 6 dni v tednu do maja 1. 1948. Petdnevni teden so premogari dosegli, ko je nova delavska vlada prišla na krmilo. Od letošnjega septembra do prihodnjega maja bodo delali premogari vsako soboto po 6 ur in pol.

Kvota premoga, ki ga morajo letos nakopati, je delovna na najmanj 200,000,000 ton.

Vladna blagajna bo imela do 5 milijonov preostanka

Toda denar bo šel za odplačilo dolga, je rekel predsednik Truman

Washington. — Predsednik Truman je rekel, da bo izkazovala vladna blagajna koncem junija prihodnjega leta skoro 5 milijonov dolarjev. To so nekateri republikanski kongresniki takoj porabili za propagando, da se morajo dohodninski davki znižati.

Toda predsednik jim je povedal, da bo šel ta preostanek v prvi vrsti za odplačilo narodnega dolga, potem pa za nepredvidne potrebe doma in zunaj. To znači, da bo v prihodnjem zasedanju kongresa zopet boj za in proti znižanju davkov.

Predsednik temelji to svojo napoved na preostanek na dobre čase, na visoke cene in polno zaposlitev, kar vse bo prineslo v vladno blagajno velike davke. To tudi znači, da predsednik ne vidi zaenkrat na obzorju nobene depresije.

Angleži nimajo socializma pri vladi

Moskva. — Izvestija, glasilo sovjetske republike piše, da v Angliji ni nobenega socializma. Sedanja angleška vlada, ki trdi, da je socialistična, skuša prepričati angleški narod, da obratuje po novih socialističnih metodah, trdi Izvestija.

Temu pa ni ušla izpred oltarja

Spokane, Wash. — Adolf Windmaier je prišel na policijo in prosil za par železnih okovov, s kakršnimi uklepa zločince. Rekel je, da bo priklenil svojo nevesto nase, da mu ne bo ušla izpred oltarja.

Zed. države dolže trojico na Balkanu, da neli vojno

Obdolžitev je prišla ob času, ko je odstopila vsa grška vlada

Washington. — Zed. države so formalno obdolžile Albanijo, Bolgarijo in Jugoslavijo, da podpirajo gerilsko vojno v Grčiji ter izjavile da je potrebna mednarodna akcija, da pride do miru na Balkanu.

To je uradno dal v javnost državni oddelček nekaj ur zatem, ko je dospela vest iz Aten, da je odstopila grška vlada. Govorila pa, da je imel državni oddelček to izjavo že prej pripravljeno in da nima nobenega štika z odstopom grškega vladnega kabineta.

Ameriška vlada je mnenja, da se bodo hoteli komunistični gerilci polastiti grške vlade, pri čemer bi jih podpirale tuje države.

Ameriški državni urad pravi, da bo potreba drastičnih korakov na Balkanu, če nastane resen položaj v Grčiji, še predno se sestane skupščina Zveze narodov k zasedanju.

Zasebno je pa državni oddelček mnenja, da daje padec grške vlade priložnost, da se sestavi bolj uspešna vlada. Upanje je, da nova vlada ne bo tako konservativna kot je bila dosedanja.

Ameriški državni oddelček daje v javnost poročilo, komisije Zveze narodov, ki jasno kaže, da so Albanija, Bolgarija in Jugoslavija kljubovalno zavrnile vsako sodelovanje z preiskovalno komisijo, kar dokazuje, da so te tri države podpirale gerilske boje v Grčiji, zato da je potreba mednarodne akcije, da se obrzmir na Balkanu.

Državni oddelček je dal tudi v javnost poročilo Harry Howarda, člana ameriške delegacije pri preiskovalni komisiji, ki trdi, da so Albanija, Bolgarija, Jugoslavija, Rusija in Poljska skušale diskreditirati vse priče, ki so izpovedale v prid Grčije. Te priče so obdolžili, da so vojni zločinci, kvizlingi, morilci, tatovi, lažnjivci itd...

Grški kralj Pavel je poveril sestavo nove vlade prejšnjemu zunanjemu ministru Konstantinu Tsaldarisu. Ta je vedno zagovarjal bolj drastične odredbe proti gerilcem in zahteval, da se zatire vsaka komunistična propaganda v Grčiji, vključno oba komunistična časopisa.

ZUPAN SIMS NE BO IMEL NOBENEGA PROTİKANDIDATA

Lawrence P. Kral, ki je hotel kandidirati proti županu Simsu v Euclidu, se je premislil in izjavil, da mu čas ne dopušča za kampanjo. Tako jeseeni Mr. Sims ne bo imel nobenega kandidata proti sebi.

Toda drugi, ki so bili z Kralom na listi, bodo kandidirali proti Simsovi listi, ki je takozvana koalicijska lista.

AMERIŠKA DOMOVINA ZBIRA PRISPEVKE ZA BEGUNCE

V Milwaukee Washington Park zverinjaku je domača kokoš zvalila pet malih pavov. Prav gotovo se bo začudila, kam je prišel njen zarod, ko bo enkrat spoznala, da to niso njena piščeta kurjega rodu.

Angleškemu premierju se zdravje slabša in bo menda odstopil

London. — Časopis Daily Mail piše, da bo angleški premier najbrže odstopil, in da je to že namignil svojim ožjim prijateljem. Vzrok temu je, pravi, rahlo zdravje. Dalje trdi časopis, da bo Attlee imenoval na svoje mesto sedanjega zunanega ministra Ernesta Bevinia.

Premier Attlee je zadnje čase tarča raznih napadov celo iz svoje lastne stranke. Očitajo mu slabo gospodarstvo, ki je privedlo Anglijo v sedanjo krizo. To bo najbrže vzrok, da bo Attlee stopil iz vlade. Je že res, da mu je ogromno delo izpodkopalo zdravje, piše Daily Mail, ampak glavni vzrok, da se bo umaknil v zasebno življenje, je treba pa iskati pri nemiru v njegovi lastni delavski stranki, ki ima vlado v rokah.

Največja bratska unija ima v Clevelandu te dni konvencijo

Poljska narodna zveza je največja tovrstna organizacija na svetu

Včeraj se je zbralo h konvenciji do 500 delegatov Poljske narodne zveze, ki je bila ustanovljena pred 66 leti v Filadelfiji. Organizacija šteje nad 300,000 članov v Ameriki in je največja bratska organizacija na svetu.

Konvencijo so pričeli včeraj s slovesno sv. mašo, katero je daroval škof Hoban v cerkvi sv. Kazimirja na Sowinski Ave. Župan Burke je pozdravil delegacijo v hotelu Cleveland ob 2. popoldne. Glavni govornik na banketu je bil pa bivši guverner Frank J. Lausche. Konvencija bo trajala ves teden.

IZ KALIFORNIJE POZDRAVLJAJO SLEDIČE CLEVELANDČANKE: — Mary Strudel, ki je šla obiskat svojega hčera, Frances Leskovec je šla obiskat svojega sina, Joseph Leskovec brata, Jane Intihar svojega bratranca. Obiskali so tudi mnogo drugih bivših Clevelandčanov, kot Mr. in Mrs. Kuhel, Mr. in Mrs. Udovich, Mr. in Mrs. Kamnik in druge.

NOVI GROBOVI

Janez Svete

Včeraj ob 5 popoldne je umrl pionir Janez Svete v visoki starosti 87 let. Poznan je bil pod imenom Lukčev Janez iz Kamnika, fara Preserje. Zadnja tri leta je bil neprestano bolan ter je stanoval pri svoji hčeri in zetu, John in Jennie Lenarčič, 16905 Grovewood Ave. Zapušča tudi sina Antona, ki se nahaja na farmi blizu Chardon, O. Dalje zapušča 6 vnukov in dva pravnuka.

Pogreb ima v oskrbi Grdinov pogrebni zavod. Čas pogreba bomo naznanili jutri.

Kanonik Val. Zabret

Dne 12. avgusta je umrl v Britofu pri Kranju dekan in bivši župnik v St. Vidu nad Ljubljano, častni kanonik ljubljanske škofije, Valentin Zabret. Pokopan je bil 14. avgusta v Predosljah. V mašnika je bil posvečen pred 47 leti.

Bodite previdni, kadar greste preko ceste. Prekoračite to samo pri signalni luči!

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Iz bolnišnice

Mrs. Ana Supan se je vrnila iz Charity bolnišnice in se sedaj zdravi na domu, 7807 Union Ave. Prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu.

Na počitnicah

Miss Veronica Levstek iz 1052 E. 62 St. je odšla na počitnice v New York.

Danes asessment

Društveniki, ne pozabimo, da je danes 25. v mesecu, ko je treba poravnati asessment pri svojem društvu. Olajšajmo delo tajnikom in tajnicam s tem, da pravočasno plačamo asessmente.

Klub Ljubljana

Jutri večer ob 7:30 bo pričetek seje kluba "Ljubljana" v SDD na Recher Ave. Članstvo naj se udeleži v velikem številu.

Obisk iz Kanade

V spremstvu svojega strica Joe Globokarja nas je obiskal John Blatnik, ki je dospel v Cleveland na obisk k svojim sorodnikom iz Vancouver, British Columbia. V Clevelandu ima strice Joe Globokarja na 3571 E. 81. St., Anton Globokarja na 3612 E. 82. St. ter Frank Blatnika na 3572 E. 78. St. Poleg teh ima še številne druge sorodnike. V naši metropoli mu je prav všeč, posebno radi tega, ker je tukaj toliko Slovencev, dočim je tam v daljni Kanadi čisto sam. Skušal bo priti sem za stalno. Želimo mu prav veselo bivanje v naši metropoli.

Pozdravi iz Minn.

Iz Eveleth, Minn., pozdravljajo Joe in Jennie Paik in družina iz Schaefer Ave., ter Mary Lužar iz 69. St.

Iz Kalifornije

Iz Kalifornije pozdravljajo sledeče Clevelandčanke: — Mary Strudel, ki je šla obiskat svojega hčera, Frances Leskovec je šla obiskat svojega sina, Joseph Leskovec brata, Jane Intihar svojega bratranca. Obiskali so tudi mnogo drugih bivših Clevelandčanov, kot Mr. in Mrs. Kuhel, Mr. in Mrs. Udovich, Mr. in Mrs. Kamnik in druge.

NOVI GROBOVI

Janez Svete

Včeraj ob 5 popoldne je umrl pionir Janez Svete v visoki starosti 87 let. Poznan je bil pod imenom Lukčev Janez iz Kamnika, fara Preserje. Zadnja tri leta je bil neprestano bolan ter je stanoval pri svoji hčeri in zetu, John in Jennie Lenarčič, 16905 Grovewood Ave. Zapušča tudi sina Antona, ki se nahaja na farmi blizu Chardon, O. Dalje zapušča 6 vnukov in dva pravnuka.

Pogreb ima v oskrbi Grdinov pogrebni zavod. Čas pogreba bomo naznanili jutri.

Kanonik Val. Zabret

Dne 12. avgusta je umrl v Britofu pri Kranju dekan in bivši župnik v St. Vidu nad Ljubljano, častni kanonik ljubljanske škofije, Valentin Zabret. Pokopan je bil 14. avgusta v Predosljah. V mašnika je bil posvečen pred 47 leti.

Bodite previdni, kadar greste preko ceste. Prekoračite to samo pri signalni luči!

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 4, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti na leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$5.00.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$3.75.
Za Cleveland in okolice po razpisnih: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$5.00 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$3.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 166 Mon., Aug. 25, 1947

S frazami ne bomo uspešni proti komunizmu

Danes je borba dveh svetov — dveh ideologij — dveh pogledov na življenje in človeško družbo — borba med materializmom in duhovnostjo, borba med krščanstvom in brezboštvo. To je prava slika današnjega časa.

Ali pa se ljudje tega tudi zavedajo?

Komunisti nedvomno. Oni imajo točno odrejen cilj, točno odredene metode in točno opredeljene pojme. O nasprotnem taboru, v katerem se nahajamo tudi mi, pa ne bi mogli tega docela potrditi. V kolikor so komunisti preveč fanatični, smo mi in nam podobni preveč mlačni. Mlačni pa zaradi tega, ker obstoja v svetu še vedno preveč sil, ki nas same razkrajajo. A to zato, ker kateri ljudje ne morejo razumeti, da voz, s katerim so se vozili v preteklem stoletju, je trhel in v razpadanju ravno zaradi pojave ekstremističnih sil, ki jih s svojim vozom daleč prehitujejo.

S tem hočemo reči, da nekateri ljudje še vedno spijo ali pa nočejo spregledati potrebe po reviziji svojega mišljenja, odnosno jim ni do borbe, čeprav se brez nje ne bo ničesar opravilo proti komunizmu. Znani londonski pisec Nicolson je dejal: "Začeti moramo razmišljati, razmišljati globoko, razmišljati vedno znova, misliti daleč naprej..." In verujemo, da se ni zmotil. Razmišljanje pa se mora pričeti pri sami osnovi in zadati si je treba kot prvo vprašanje: Kaj je človek? Nato pa: Kdo je in kaj hoče?

Že če priznavamo samo navadne zakone, pa bomo najno prišli do spoznanja, zakaj marksizem ne more biti ona resnična bilka človeštvu, ki išče novih potov po pravičnejši ureditvi človeške družbe in odnosov med ljudmi sploh.

Če se deli človeštvo po razredih: plemstvo odnosno aristokracija ali pa velekapitalisti, ki so si pridobili svoje premoženje s pomočjo izkamenja svojih uslužbencev; takozvani svobodnjaki s političnimi pravicami in ljudje brez političnih pravic, a ne po svoji krivdi — potem smo tudi mi za brezrazredno družbo, potem smo tudi mi za enakost — smo v tej točki komunisti. Če pa se deli človeštvo po "razredih": kmet, delavec, intelektualci — potem pa smo proti "brezrazredni družbi", ker ravno na teh treh počinke ves človeški rod. Ne moremo kar avtomatično prištevati intelektualce med "proletariat". Nihče pa ne more in ne sme braniti delavcu, da se izobrazi, kakor tudi ni meščanu že ob rojstvu zapisano, da je "izvoljeni del naroda, odnosno pol naroda." Vsakomur po sposobnosti in nagnjenosti k nekemu poklicu je treba omogočiti napredovanje. Postavljanje prirodnega reda na glavo, kakor na primer sedaj v Jugoslaviji, kjer je delavec zamenjal kramp za pero in intelektualce duševno delo za težko, da se "poenoti" narod, prav gotovo ne more voditi k dobri rezultatu. Nasprotno, niti delavec niti intelektualci ne bosta pri svojem novem poslu dosegla onih uspehov, ki bi jih lahko, če bi opravljala vsak svoj posel, ki jima pripada. Toda oba morata imeti dovolj zagotovljen obstanek in zaščito, da ne bosta izkoriščala in bila izkoriščana. Ne zahteva se enakost poslov, ampak harmonije med njimi.

Ako, na primer, nekdo propagira svobodo, pa jo odreja onim, ki si jo zamisljajo enako kot on, potem je njegovo poudarjanje naprednih ali, če hočete — svobodnih načel zgolj demagoško brez dejanske podlage.

Imamo tudi drug primer, ki smo ga imeli in ga imamo še priliko opazovati: da namreč nekdo daje velike vsote denarja v razne humanitarne svrhe ter pri tem dobiva naslov "dobrodelnika," a pri tem tlači in slepari svoje uslužbence in bližnje ter gleda, da iz njihovega dela izvleče kar največje dobičke. Na ta način je lahko postati "dobrodelnik" in moderni Samaritan. Tudi v strankarskem, ali kakor pravijo danes v Jugoslaviji: partijskem življenju je znana posebna vrsta "dvojna morala," ko se "našim" spregleduje, da so le "na liniji," medtem ko se nasprotniki ali opozicijo za iste prestopke obsoja kot največje hudeodelce.

Da ni "protikomunistični sve" v svoji notranjosti popolnoma enoten, da ne predstavlja "enotne fronte," je docela razumljivo, kajti krščanstvo ne pomeni diktature in "glajhštunge" kot je to slučaj pri fašizmu in komunizmu. Toda prav v načelu med sebojne strpnosti je razlika med komunizmom in njegovim nasprotnikom. Komunizem ne pozna ne narodnosti ne razredov. Komunizem je samo komunizem in nič drugega in med komunisti ni medsebojnih sporov. Kdor bi hotel imeti kake pomisleke, je že nevaren in takoj mora spiti.

Komunistično diktaturo je moči zrušiti s silo orožja, komunizem kot tak pa ni moči uničiti s silo zakona. Pač s silo zakona, toda uravnan ne proti komunizmu, ampak proti onemu, ki rodi komunizem.

Nek Indijec je ugotovil sledeče: "Nekoč sem sedel ob vznožju Himalaj na bregu reke. Iz vode potegnem okroglo kepo kamna. Razbijem jo, pa je bila znotraj isto suha, dasi je bila leta in leta v vodi. Taki so ljudje v Evropi. Stoletja jih že preveva krščanstvo. Pa ni vanje prodrla in ne živi v njih. Tega pa ni kriva krščanska vera, marveč trdota njih srca. Materializem in intelektualizem sta zakrnila njih srca."

Odpri srce, odpri roke...

Tu prihaja zadnji košček povesi o Anki. Tak je konec, kakor ga je pač napisal slovenski pisatelj Kaver Meško. Ta kolonar ni nič pridejal.

Pišemo mi iz Clevelanda, da je povestica o Anki prav lepa, samo zelo žalostna da je. Kar bojijo se, kako žalosten bo še le konec... Res je žalosten. Pa ker je dandanes na svetu veliko žalosti, ne more biti čudno, da je temu kolonaru prišlo na misel, objaviti to povestico in jo posvetiti članicam SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE, ki se te dni trudijo za uspeh svoj prireditvi v podporo LIGESLOV. KAT. AMERIKAN-CEV.

Toda čitajmo povestico do konca:

Deca je doma čakala na mater. Opoldne je vzel Pavelček lonec s peči, izpraznil ga je v skledo in nadrobil vanjo kos kruha, ki ga je bila pripravila mati v miznici. Pojedli so, sedli k peči in čakali. "Zdaj pridejo mati menda vsak čas — kmalu po poldnevu so rekli."

Dopolne jim je potekel čas še precej naglo o materi so govorili malo, igrali so se. A ko so odkosili, je napolnilo vse pričakovanje... "Zdaj pridejo vsak čas..." Neštetokrat so ponovili to isto misel, zdaj jo je izrekel ta, zdaj oni, ker je polnila srca vseh.

Oziral so se s pričakovanjem in hrepenenjem proti oknom, da bi videli iti mater mimo, ko pride. A nič ni zasenčilo oken, nihče ni šel mimo.

Čas je mineval, na tri je šlo. "Zdaj pa morajo le priti vsak čas!" Sedel stoji oknom in gledal ven v sneg, da bi videli, kdaj prihaja gor od ceste. A ni prihajala. Pot od koč dol po cesti je bila zasnežena, v snegu pa ni bilo videti kakega sleda.

"Dolgo hodijo!" Čas je potekal, v sobi je postajalo dremotno, mračno, a mamec še ni bilo. "Dolgo hodijo!" Vsem je leglo na misel težko in tesno. Govorili so tiše, kakor strahoma, v presledkih. Včasih so molčali vsi več časa, vsak se je vdajal lastnim mislim. A če bi se srečale te misli, bi videli, da mislijo vsi eno in isto: "Kako da mami tako dolgo ne pridejo?"

Potrkalo je na okno glasno in razločno. "Mati!" — Radosno so začeli vsi in odleglo jim je. Čuj, zdaj zdaj zaškrpije v vratih ključ in mami vstopi... A ključ ni zaškrpil in mami ni vstopila.

A potrkalo je na okno. Kaj je torej potrkalo? Strah, poštast? — S prestrašeni očmi so gledali v okno. Da se naslanja na motne šipe obrasel črn obraz, se jim je zdelo. Motri jih z zvedavim pogledom.

Stienili so se tesneje. Mati! V rcu je kričalo vsakemu po materi, a glasno se je niti več klicati niso upali.

"Poglejte tam v kotu, kako nas gleda iz kota!" — Peterček, najmlajši, je zagledal v kotu dvoje oči in je zakričal in zaplakal. Tilka je zaplakala za njim. Tudi ona je videla v kotu pošasten obraz in sovražne, hudobne oči. Tinče ni videl ob prvem pogledu ničesar, a drugi pa ni upal pogledati. A verjel je, da se skriva v kotu in čaka, da stopi semkaj proti peči. Vedel je, da čaka in je zahteval tiho, pritaženo in je zakrival z rokami oči, da ne bi videl ničesar.

"Saj ni nič," je tolažil Pavelček, a sam se je tresel od strahu in glas mu je trepetal na jok. "Saj ga ni! Tiho, Peterček, Tilka, tiho! Pokrižaj se, Tilka, Peterček pokrižaj jaz, potem pa v posteljo! Nič ni, pravim. Mami kmalu pridejo — in angel varuh je pri nas, kaj bi nas bilo strah!"

A utihnili nista ne Tilka ne Peterček. Tudi Tinče je ihtel pridušeno. Niso jokali le iz strahu, jok je klical mater, kričali so po njej z ihtnimi glasovi — a ne sliši jih, ne pride. "Mati, kje se mudite? Nas je strah, mami!"

Vsaka solza, vsak vzdih je klical in kričal... Anka je pač slišala v lesu, kako je klicalo in kričalo od daleč... a navsezadnje ni slišala nič več, počivala je...

Pavelček jih je razpravil s tresočimi rokami, tudi sam se je slekel. Legli so v posteljo in si potegnili odejo čez glavo, da ničesar ne bi videli, da ne bi slišali ničesar... A pod odejo so slišali, kako je spet potrkalo na okno, čuj, na duri že trka! Pridržali so sapo. "Ali prihajajo?"

A ključ ni zaškrtil pri vratih mami ni vstopila, niso zaslišali ljubečega njenega glasu, ki bi jih potolažil hipoma, da bi se zasmejali in vrgli odejo od sebe in ji skočili naproti... "Da ste le prišli, mami. Čakali smo vas, mami, težko smo vas čakali!"

Pridite, hitite, mami draga!"

Molk jim je postajal murčen. Soba se je dozdevala ob molku bolj pusta, bolj neprijazna, bolj tuja. Glej, tam ob stenah — kakor bi prisluškovalo hudobno in sovražno in bi jih gledalo z lokavimi očmi in bi se smejalo tiho in škodoželjno njihovi otožnosti in žalosti.

"Da nas pustijo tako dolgo ame, a so vendar rekli, da pridejo kmalu popoldnevu."

Tinče je spregovoril, a boječ se in pritaženo, kakor v tuji hiši, med hudobnimi, trdimi ljudmi. Glas njegov se je glasil v tihi sobi čudno, tuje, povsem drugače kot sicer. Vsi so začutili to in se spogledali plašno.

"Sneži. Težko hodijo. A mislim, da pridejo kmalu."

Lepa je bila tolažba, ki jo je izrekel Pavelček. Sam se je je oklepal trdno in vztrajno in je ni izpustil, ker je čutil, da bi prevladala sicer tudi njega popolna malodušnost in strah.

Prihajal je mrak, mrk, gost in velik, mami pa ni prišla.

"Mene je strah, Pavelček," se je oglašila nenadoma Tilka in se stisnila k Pavelčku. Vsi so gledali z velikimi in plašnimi očmi po sobi in so se stisnili tesneje drug k drugemu. Vsi so čutili, da jih je strah, vse popoldne jih je bilo strah. Plašno so gledali predse, vsakemu se je dozdevalo, da vidi v mraku pred seboj pošastne sence in postave. Niti treniti skoraj niso upali z očmi — pomežikneš in že je pri tebi in te drži za vrat...

Potrkalo je na okno glasno in razločno.

"Mati!" — Radosno so začeli vsi in odleglo jim je. Čuj, zdaj zdaj zaškrpije v vratih ključ in mami vstopi... A ključ ni zaškrpil in mami ni vstopila.

A potrkalo je na okno. Kaj je torej potrkalo? Strah, poštast? — S prestrašeni očmi so gledali v okno. Da se naslanja na motne šipe obrasel črn obraz, se jim je zdelo. Motri jih z zvedavim pogledom.

Stienili so se tesneje. Mati! V rcu je kričalo vsakemu po materi, a glasno se je niti več klicati niso upali.

"Poglejte tam v kotu, kako

nas gleda iz kota!" — Peterček, najmlajši, je zagledal v kotu dvoje oči in je zakričal in zaplakal. Tilka je zaplakala za njim. Tudi ona je videla v kotu pošasten obraz in sovražne, hudobne oči. Tinče ni videl ob prvem pogledu ničesar, a drugi pa ni upal pogledati. A verjel je, da se skriva v kotu in čaka, da stopi semkaj proti peči. Vedel je, da čaka in je zahteval tiho, pritaženo in je zakrival z rokami oči, da ne bi videl ničesar.

"Saj ni nič," je tolažil Pavelček, a sam se je tresel od strahu in glas mu je trepetal na jok. "Saj ga ni! Tiho, Peterček, Tilka, tiho! Pokrižaj se, Tilka, Peterček pokrižaj jaz, potem pa v posteljo! Nič ni, pravim. Mami kmalu pridejo — in angel varuh je pri nas, kaj bi nas bilo strah!"

A utihnili nista ne Tilka ne Peterček. Tudi Tinče je ihtel pridušeno. Niso jokali le iz strahu, jok je klical mater, kričali so po njej z ihtnimi glasovi — a ne sliši jih, ne pride. "Mati, kje se mudite? Nas je strah, mami!"

Vsaka solza, vsak vzdih je klical in kričal... Anka je pač slišala v lesu, kako je klicalo in kričalo od daleč... a navsezadnje ni slišala nič več, počivala je...

Pavelček jih je razpravil s tresočimi rokami, tudi sam se je slekel. Legli so v posteljo in si potegnili odejo čez glavo, da ničesar ne bi videli, da ne bi slišali ničesar... A pod odejo so slišali, kako je spet potrkalo na okno, čuj, na duri že trka! Pridržali so sapo. "Ali prihajajo?"

A ključ ni zaškrtil pri vratih mami ni vstopila, niso zaslišali ljubečega njenega glasu, ki bi jih potolažil hipoma, da bi se zasmejali in vrgli odejo od sebe in ji skočili naproti... "Da ste le prišli, mami. Čakali smo vas, mami, težko smo vas čakali!"

"Saj sem pri vas." — A ni spregovorila. Ni je bilo...

Pretrsko jih je še močnejše, da so drhteli. In glej, iz kota jih je spet gledalo s plamtečimi očmi. Skozi odejo so videli in čutili te oči, polne tajnega, nerazumljivega plamena. Njihov ogenj jih je pekel do srca, do duše, vse misli jim je razplamteval.

"Mati!" — Tako tiho so jo klicali in jecali, da so slišali komaj drug drugega. Tudi jo-

samo, da se razgovor ne uleti. Jakiš me je med vrati dregnil in me opomnil: "Vidim, da ne boš omenil Francetu zaradi sank. Kakor veš. Jaz te ne bom več na to zmišljeval."

"Ti in tvoje sanke," sem zagodrnjal in stopil iz hiše. "Vedli si prizdvaš, Francelj, pa ti ne bo ratalo, da bi me spravil v zadrego s tistimi sankami. Naj počivajo v miru za vse večne case."

Pred hišo smo obdvovali ogromno skladišnico drv, ki bo do grele Lunkove pozimi. Bratranec nam je povedal, da jih on komandira in da mu še do troje pojme sekira. Meni tedaj pade oko na neko stvar v travi, kakršne nisem še videl v Ameriki. Ne more biti drugače: klepanje je, pravo starokraj-sko klepanje!

"Glejte jo, baco in kladivo!" sem ves vzradočen vzkliknil. "Joj, jaz bom pa poskusil, če mi bo še kaj šlo klepanje! Kje je pa kakšna kosa?"

"Tamle na drevesu visi, čakaj, jo bom snel, pa boš poskusil," se takoj ponudi Kranjč Tone. "Pa vam bo šlo?" bi rad vedel gospod Bernard s takim glasom, ki je jasno izpričeval, da da toliko na moje znanje o klepanju, kot kravi, da bi igrala na orglice "Ti, pa jaz, pa židana marelja!"

Naša Marjetica se je veselo zasmejala besedam starega panja, ki jih trosi okrog sebe

kali so pritaženo, tiho... tiše in tiše... v presledkih... Joki jih je utrjal, strah jih je izmučil, lačni so bili... navsezadnje so zadržali in zaspali med ihtenjem.

Zunaj je pa padal venomer sneg, tiho, gosto, enakomerno. Vso ravan je pobelil, ves svet je pregrnil z mrtvaškim prtom.

V sobi je bilo tiho. Le izpod odeje se je slišalo nemirno dihanje.

In temno je bilo v sobi. Iz teme pa je gledalo na posteljo dvoje svetlih, velikih oči. A ni gledalo lakovo in prežeče, kakor se jim je dozdevalo poprej, nito in skrbeče je zrla nanje.

"Kaj bi vas naj bilo strah, malčki, saj je angel varuh pri vas — ip jaz sem pri vas — vaša mati..."

Tak je konec te povestice. Lepo je opisal pisatelj Kaver Meško človeško bedo, ki je je toliko na svetu. Seveda ni mislil na naše BREZDOMCE, ko je pisal to povestico, toda njegova povest je imela namen, da vzbudi v bralcih in bralkah živo sočutje za vsak primer človeške bede. Zato ta povestica opisuje tudi bedo BREZDOM-CEV in BEGUNCEV.

Zato je popolnoma prav, da je ta objava Meškove povestice posvečena vsmet tistim, ki so sedaj na delu z namenom, da bodo BREZDOMCI in BEGUNCI imeli lepši BOŽIČ kot ga je imela Meškova Anka in njeni zapuščeni otroci... Zaplot.

Kdo je najelegantnejši moški

Našim bralkam se bo morebiti zdelo čudno, da danes pišemo o moških. Saj nam bodo oprostile, če se hočemo enkrat prikupiti tudi "močnemu spolu" in nekaj napisati o njem. Morebiti bo radovednost premagala tudi kakšno ženo, da bo prebrala, kdo je najelegantnejši moški.

Nekaj časa je bil na glasu kot najelegantnejši moški Waleški princ, sedanji Windsorski vojvoda. Njegova eleganca je bila podedovana in povezana z družino, iz katere je izšel. Pred začetkom tega stoletja je slovel zaradi elegancije angleški kralj Jurij VI. Imel je hudega tekmeča v gospodu Georgu Brummelu, vnuku znanega drogistu. Skozi deset let je g. Brummel očarjal Evropo s svojimi nadišavljenimi robčki, visokimi petami in zalisci.

Lord Brummel je navadno

"Ali ste ga slišali, gospoda, ki me vpraša, če mi bo šlo?" sem se ustil. "Več sem jih že zvihral kot ste jih vi. Kadar jaz koso sklepjem, je bolj podobna svedru kot pa rezilu."

"Pa menda res ne boš zares sklepaj?" pristopi tedaj k nam Uleč France, ki se mu je videlo, da bi raje ne vem kaj delal, kot pa zaupal koso meni v roke.

"Kar vsedi se, jaz ti bom pa koso lepo prilonil, da se bo vlegla pravilno na babco," prigovarja Tone Debevec, ki je menda videl, da bo tukaj še nekaj zabave.

"Ni treba," je zopet posegel vmes gospodar France. "Babco mi boš ubil in koso zvihral, pa ki jih je tako težko dobiti dobrih. Takega klepanja pa ne najdeš v vsej Ameriki."

"Le dajte, le," je tedaj silil tudi Mr. Grdina, "jaz bom pa slikal. Naj vidi svet, da ne znate samo tinte packati po papirju, ampak da ste pravi sin slovenskega kmeta."

"Naj le kleplje, ampak ne moje kose in ne na mojo babco," je tedaj izrekel zadnji in prepričevalno besedo Uleč France.

"No, pa naredimo tako, da bo vsakega nekaj veljalo," sem stavil tedaj poserdovalni predlog, ko sem videl, da se je bratranec zares bal za koso, v če-

nosil temnomodri suknič z belim telovnikom in črnimi, brezhibno krojenimi hlačami, en sam, toda res dragocen kamen, nežno belo perilo, svilene nogavice in cilindar. Kljub vsemu temu je g. Brummel umrl v skromni podstrešni sobici in ob svoji zadnji uri je mrmral ime- na visokih osebnosti, ki so ga nekoč obdovale zaradi izredne elegancije in pri katerih je bil dobrodošel gost v salonih.

V današnjih časih bi bilo nekoliko težje osvojiti svet samo z eleganco; če gledamo površno, se nam tudi zdi, da je moška obleka tako enolična, da ne dopušča fantaziji posebnosti in izbire. Veliki možje našega časa so vsi več ali manj enako oblečeni.

General de Gaulle, bivši predsednik francoske vlade, nosi temno obleko s tremi gumbi, klobuk z zapognjenimi kraji in čevlje iz teletje kože.

Rava Millanda, znanega igralca, so videli v New Yorku s soprogom v neki elegantni restavraciji. Na sebi je imel mehko srajco, modro obleko z diagonalnimi črtami in dobro vidni robček v žepu na levi strani. Zvečer je padel v oči njegov frak z dvema gumboma in robček v levem žepu.

Winston Churchill, bivši angleški ministr, predsednik, se odlikuje po svojem izizvalnem "metuljčku" z belimi pikami. Kdo pa ne pozna njegove znamenite cigare?

Slavni grški pianist Dimitri Mitopolis je znan po svojih posebnostih. Doma nosi temne pižame z ogromnim veznim monogramom DM, ali pa srajce podobne ženskim bluzam z velikim odprtim ovratnikom.

Delegati na konferenci Zdr. narodov, sami starejši in ugledni gospodje, so imeli temne obleke in poltrde ovrtnike.

Samo en mož je bil v zadnjih letih znan po svoji eleganci: Anthony Eden, bivši angleški zunanji minister. Združil je dediščino gospoda Brummela in Waleškega princa ter je blestel nekaj časa kot vzor elegancije. Eden je nosil kašmirske kravate, in vsi so jih pričeli nositi. S časom je pri tudi Edenova zvezda obledela.

Danes njegovi klobuki, dežniki in kravate ne vzbujajo več občudovanja in mladi gospodje ga več ne posnemajo. Žal nam je, da so ostali brez vzora in vodstva. Pa naj le malo potrpe in pokažejo, kaj znajo, dokler se ne bo pojavil nov vzor.

mer sem mu dal popolnoma prav. Dvakrat bi udaril po kosi, pa bi bila samo še za krompir lupit. "Koso bom položil na babco, kot to gre, vzel bom kladivo v roke in delal, kot bi klepal v resnici pa se ne bom dotaknil kose."

"Če se je res ne boš?" je podvomil gospodar France, "kaj pa, če boš preveč zamahnil in bo kladivo udarilo po kosi? Kaj pa potem?"

"Če ti pa rečem, da ne bom udaril. Mr. Grdina naj me slika, da se bo videlo, kot da klepljem. Na sliki se pa itak ne sliši, če kladivo poje: tek, tek, tek... ali ne?"

"Že vidim, da bom ob koso in ob klepanje," je vzdihnil France.

"Kar brez skrbi bodite, oče, Jaka včasih in slučajno res besedo drži in zdaj jo bo, to vam jaz garantiram."

Če bi bila kosa last katerega drugega, bi bila tista gospodova garancija vredna pol gnile tepke, sem si mislil.

No vse je bilo srečno izvršeno nazadnje. Mr. Grdina me je udaril na kontrofe, kose se pa nisem niti doteknil, kakor sem obljubil, da se je, ne bom. Willarda se je izognila velika katastrofa.

ČE VERJAMETE AL PA NE

"Joj, nič niste jedli!" nam je ljubezljivo očitala gospodinja Marjetica. "Seve, vi, ki ste navajani dobrih jedil v mestih, dočim je pri nas kar po domače."

"Vidiš jo, kakšna je," jo prijazno pokara njen dušni pastir, "kaj se pa vnič devljes, ko pa veš, da si nam napravila pravcato cesarsko kosilo."

"Da nismo jedli, pravi," po-prime tudi Mr. Grdina, "saj me je že kar sram, ki toliko po-jem. Doma dvakrat dregnem v jed, pa imam dovolj. Posebno na oni strani mize, kjer je sedel naš guncvet od Jakata, se je kar bliskalo, kot tam za Planinsko goro, kadar se pripravljajo k dežju. Vse pre-več nam strežete tukaj na Wil-lardu. Le kako vam bomo kdaj povrnili, kaj ne? Takrat bo-mo pa slovo jemali. Pa da se n o-beš pred ljudmi kremžila, ko si bova segala v roke. Se re-če, saj me boš lahko tudi ob-jela, ki sva si v žlahti, ampak za mus pa ni."

Naša Marjetica se je veselo zasmejala besedam starega panja, ki jih trosi okrog sebe

"O, tisto pa, tisto, samo če boste res prišli," je vabil Mr.

Grdina na ogled naše metro-pole.

"Pa starega ata morate pripeljati s seboj," sem pomagal tudi jaz k vabilu. "Bo videl, koliko žirovljanov je tam po naših lepih Ohio."

"Ej, težko bo kaj," meni bratranec, "je malo predaleč zame."

"Torej, velja," je povzel besedo pater Bernard, "ves Willard se bo enkrat vzdignil in obiskal Cleveland."

"Pol svetnikov proč," sem svetoval bolj potihlo gospodu, "kaj vam pa je? En par duca-tov obenkrat bi še morda šlo, ampak ves Willard v enem sa-mem pohodu, za pet ran bož-jih, kje bi jim pa jerperge do-bili? Ali niste rekli, da bi stopili še nekoliko ven, da se po učinkovitem zasedanju ma-lo razguncamo?" sem naglo zasakal pogovor. "Torej, Mar-jetka, zaenkrat ne morem drug-ega reči, kot najlepšo zahvalo za fino postrežbo. Saj se bo-mo še drevi videli pri slikovni predstavi, kaj ne? Takrat bo-mo pa slovo jemali. Pa da se n o-beš pred ljudmi kremžila, ko si bova segala v roke. Se re-če, saj me boš lahko tudi ob-jela, ki sva si v žlahti, ampak za mus pa ni."

Naša Marjetica se je veselo zasmejala besedam starega panja, ki jih trosi okrog sebe

"O, tisto pa, tisto, samo če boste res prišli," je vabil Mr.

Grdina na ogled naše metro-pole.

"Pa starega ata morate pripeljati s seboj," sem pomagal tudi jaz k vabilu. "Bo videl, koliko žirovljanov je tam po naših lepih Ohio."

"Ej, težko bo kaj," meni bratranec, "je

Jakob K. Heer:

Berninski kralj

ROMAN S ŠVICARSKEGA POGORJA

V težkem letu ji pa vendar tudi niso dostajale močne tolažbe. Da je le pogledala plavalasega Lovrenca z modrimi očmi, svojega razumnega, vedro besednega dečka, ki je pošiljal sončni žarek. Često je prišel dobrodušni župnik. Celo sivolasi stari mežnar se je nekdo oglasil pri njej. Deželni sodnik, stari, odlični, nekoliko siveglavi gospod, ni jeznil nikoli v Tirano, da ne bi vsaj za kratek trenutek stopil k njej v hišo, in nekdo je šlo za las, da bi bil srečal tam trgovca Drioscha. Celo Lorsa s svojo mlado ženo je prišel enkrat na obisk. Lucij Planta je pisal od časa do časa — Cilgija je živela z Engadinom.

Toda seveda prijatelji niso poročali nič razveseljivega: propad, povsod propad in cesta, ki jo zidajo, prihaja prepozno. Vendar se nekaj zgane v težki engadinski krvi!

Čudovit pozdrav iz daljnega je zazvenel: "Pesmi iz Bernine."

Mala lična knjiga ji leži na krilu. "Romanske pesmi Konradina Flugija" se pravi v podnaslovu. Tiskano v Churu.

Lucij Planta je oskrbel izdajo.

Zasnanjan nasmeja objema to drobno knjigo: Cilgijine misli hitijo nazaj v Felan, kjer je okorni gospod Konradin ječjal prve okorne verze in je bila ona edina zaupnica njegove skrite umetnosti. Kaj je postalo iz nedozorelega, boječega gospoda Konradina? Njegov brat, ki je opravljal v Parizu diplomatsko službo, ga je postavil na lastne noge, in gospod Konradin je zdaj že tri leta osebnih tajnik neapoljskega kralja.

Gospod Konradin je na dvoru vpliven mož in neapoljsko ljudstvo zelo ceni preprostega Buendnerca. Saj sme tvegati samo on, da se postavi s prostodušnim opominom kraljevi razsipnosti po robu.

Njegovo srce je ostalo v Engadinu.

V pesmih se čuti, kako so nastajale: iz velikega domotožja, ki ožarja pesniku s soncem vse,

kar se imenuje Engadin! In vendar to niso kitične trudne duše, prežete so trdne vere, da bodo domovini napočili zopet lepši dnevi. V očarljivih podobah opisuje Konradin, od ljubezni vneti sin visokih gora, igre otrok, pomenljive šege in navade ljudstva, njegove mladosti in dekleta, njegove pomnosti, njegove molitve, njegove žene, poje o mlademu Innu, o domači vasi nad jezerom, o ledenikih in njihovih bajkah, o snežni luči Bernine, ki sveti v vse izbice; ne pozabi pa tudi z vročimi besedami opominjati svojega ljubljenca, naj se zave svojega stanja in naj se poprime v dolini sam dela ter prične novo čprav skromno življenje.

V pesmih je zvok in poudarek, da se raznemajo srca drugače tako treznega ljudstva. Kakor bi šinila iskra v suho listje, užigajo pesmi in budi življenje; njegove pesmi so, kakor pravi župnik Tass, tolažilna knjižica o pravem času.

Le eden trdi odločno, da Konradinov sanjarstev ni bjal. Stari, odlični, strogi gospod deželni sodnik.

"To ni očetovstvo," mu pravi Cilgija. "Iz njih bi se prepričali, da je grozd dozorel." In hodeč s starim plemičem po cvetočem vrtu, mu iz spomina navaja eno Konradinovo pesem za drugo. Prednja mu s toplim, srebrnolistnim glasom, in starec se kdaj pa kdaj namuzne in ponjha iz svoje srebrne tobačnice.

"Dobro neti ljudem pod nož," pravi enkrat in brž nato: "Saj, saj! V teh verzih je mišljeno zopet na Drioschevo — o stane naj kar v Neapolju."

Zlovoljna senca preleti njegovo drobno nagubani obraz. Cilgija pa pretakne staremu gosposki roko pod pazduho ter prosi in moleduje za Konradina in Menjo.

"Ali se vam vaša plavalasa sosedja za svojimi cvetlicami ni smili? Kakor mamica je skrbela vedno za svoje sestre in jih videla odhajati s poročnimi vencii. Sama pa čaka. Proti volji svojega očeta žrtvuje mladost za zvestobo in je pri tem vendar vesela. S tiho pridnostjo opravlja svoje dnevno delo, goji cvetlice in vsak brstič je novo upanje, in vsak, ki odpade, izgubljen dan."

"Ni nima mproti Menji," odvrne stari gospod hladno. "Toda Konradin je norec!" (Dalje prihodnjic)

OHIJSKE BRESKVE SO NAJBOLJŠE!

Mi vzamemo naročila vnaprej za breskve tako, da jih imate lahko že drugi dan za preskrbovanje, ko so ohranjeni. Prihranite sladkor in so boljše okusa. Piliite karto na:

Mandel Peach Farm
DAVIS ROAD
PERRY, OHIO

ali telefonirajte
Mandel Drug Store,
15702 Waterloo Rd.
KE 0034

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

Cementna dela
Izdelujem vsakovrstna cementna dela, kot dovoze, pločnike, hodnike. Delo trpežno in cene v vašo zadovoljstvo.

Leo Troha
22031 Miller Ave.
Euclid, O.
Tel. IV 2494
(Mo. Thur. x)

1947	AUG	1947
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AVGUST

31. — Župnija sv. Vida proslavi 40 letnico župnikovanja Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvarja.

SEPTEMBER

6. — Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

7. — Skupni piknik in prireditev vseh podružnic SZZ v Clevelandu na prostorih SDD na Recher Ave.

13. — Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 ABZ praznuje 45 letnico društvenega obstoja s plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

14. — Jesenski festival pri fari Zalostne Matere božje v Peninsula, Ohio.

20. — Glas clevelandskih delavcev št. 9 SZZ priredi banket v počast članom veteranom zadnje vojne. Banket se vrši v spodnji dvorani SND na St. Clair Ave.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani.)
svoje podatke hotelu, kjer se misli ustaviti. Tako se more policija prepričati, ali je zaželjen gost ali ne.

POSLEDICE "UDARNIŠTVA." — Titovim komunistom ni človek drugega kot stroj. Zato je tem ljudem vseeno ali kdo drugi živi 10 let več ali manj. Kadar se stroj izrablja, se postavi novega. Vse jim je na tem, da hitro dosežejo svoje namene. Zato gonijo delavstvo na prostovoljno nadurno delo in na "udarniško" delo.

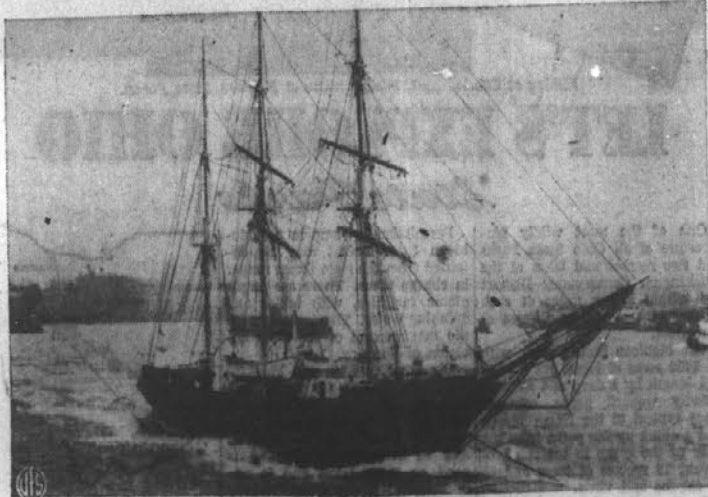
Radi tega sistema so nastale težave pri uradih za zavarovanje delavcev. Priglasilo se je vedno več delavcev kot bolni. Urad za zavarovanje delavcev je moral plačevati vedno večje svote. Naenkrat je posegla Oznava vmes. Obdobje do celopravne gre delavcem preveč na roke in da jih brez potrebe proglašajo za bolne. To da je sabotaža državnih načrtov. Poleg centralne uprave so bili zlasti obtoženi zdravniki, ki da prehitro proglašajo delavca za bolnega in tako oškodujejo državo. Nekateri zdravniki so kaznovali z občutnimi denarnimi globami. Osrednji urad za zavarovanje delavcev, ki je ustanovljen za zaščito delavstva, mora sedaj nastopati proti upravičenim zahtevam delavstva.

SABOTAŽA. — Razočarani delavci pa marsikje resnično sabotirajo delo. Tako je baže v Ljubljani dalj časa počivalo vse delo v kemični tovarni v Mostah pri Ljubljani in v tovarni kleja v istih Mostah, ker so bili pokvarjeni stroji.

NOVE PODRUŽNICE NARODNE BANKE. — Ker je vse denarništvo v Jugoslaviji prišlo pod državno upravo, so likvidirane vse privatne banke. Ostali so samo nekateri mestni in okrajni zavodi, ki so v rokah mest in okrajev, torej nekaka skupna last. Namesto bank pa je otvorila državna Narodna banka svoje podružnice. Tako ima sedaj na Slovenskem že 15 podružnic in bo vse poddržavljeno in centralizirano.

POMANJKANJE STANOVANJ je veliko vprašanje, ki ga ne zna rešiti "nova" Jugoslavija, kot ga ne znate v Ameriki. Posebnost pomanjkanja stanovanj v "novi" Jugoslaviji je v tem, da ima ogromno številno novih uradnikov, ki hoče vsak pod streho. Belgrad, kamor se iz Jugoslavije vse steka. Ima baje 1000.000 prebivalcev več kot v "stari" Jugoslaviji. Toliko je število novih uradnikov za komunistični birokratizem. Pomanjkanje je po vseh večjih mestih, ki so centri komunističnega delovanja.

KAKO RESITI STANOVANJSKO KRIZO. — Priporočajo to-le zgodbo: V Belgradu je bila konferenca radi stanovanjske krize. Na tisoče starih penzionistov so že pomotali iz stanovanj, da dobe prostora za svoje pristaše. Pa vse to ne zadostuje. Stanovanj manjka. "Jaz pa vem, kaj dajmo napraviti, pa bo dovolj stanovanj," se oglasi eden navzočih. Vsi ga začudeno pogledajo, kakšen recept za to bolezen ve. "Torej, kaj naj naredimo," ga vprašujejo. Ta pa se odreže: "Odprimo meje, da ljudje lahko beže iz Jugoslavije, pa bomo imeli kmalu dovolj praznih hiš."

Na poti k "zadnjemu počitku." — Ta 65 let stara jadrnica Joseph Conrad, ki so jo v zadnji vojni uporabljal za treniranje je na poti v Mystic, Conn., kjer bo shranjena in obenem pa bo služila še za treniranje. Pod poveljstvom znanega pisatelja Alan Williers je ta jadrnica nekoč že napravila pot okrog sveta.

Zahvalno pismo iz Rima

Rim, 26. junija 1947

Odboru za slovenski katoliški kongres v Lemontu:

Katoliškemu kongresu v Lemontu želimo vsega blagoslova božjega in popolen uspeh.

Vsem katoliškim in demokratičnim Slovincem, njihovim prvakom in voditeljem se v imenu ubogih beguncev pri tej priložnosti ponovno zahvalimo za pomoč in podporo, ki so jo zbirali in pošiljali preko Lige katoliških Slovencev. Ta Vaša darila in podpore so otrole številne solze in pomagale v premnogi najnujnejši potrebi. S solzami hvaležnosti v oči vam iz vsega srca kliče: Bog povrni, Bog plačaj!

Naši begunci se sedaj odpravljajo v emigracijo. So brez sredstev, da bi plačali viz in takse za potne listine, brez vsakih sredstev za začetek nove eksistence. Odhajajo v dežele svojega novega domovanja kot berači.

Vi vsi, ki z dobroto in radodarnostjo spremljate hojo trpljenja svojih sobratov v stari domovini in v tujini, tisočkrat zahvaljeni bodite in tisočkrat znova naprošeni: ne zapustite jih dokler potrebujejo Vaše pomoči.

Mi vsi bomo na katoliškem slovenskem kongresu v duhu z Vami in bomo svoje molitve in svoje trpljenje darovali za Vašo srečo in blagoslov.

MIHA KREK,

predsednik;

IVAN DOLŠINA,

župnik, tajnik za emigracijo;

ANDREJ KRIŽMAN,

župnik, tajnik.

Darovi Ligi Katoliških Slovencev

Darovali po \$10: Dr. sv. Anne št. 170 KSKJ, M. J. Onglin, Mrs. J. Peterzell.

Po \$5: Mrs. Mary Ergen, Matt Flajnik, Charles G. Hocevar, George V. Gabriel, Mary Leskovitz, Mrs. Gertrude Opeka, Mr. in Mrs. Joseph Roitz, Mary Sajovic, Mr. in Mrs. Louis Sapan, Mike Smole, Anton Tomazin, Mr. in Mrs. Frank Zaller, Joseph J. Zorc, Frank Zorc, Matt Zupancic.

Po \$3: Mary Milavec, Mary Otonicar, Joseph Slana, Mr. Danyan Tomazin in družina.

Po \$2: Anton Arko, Mr. in Mrs. Lawrence Bandi, Frances Baraga, Mrs. Anna Belec, Clara Bucar, Mrs. A. Cizel, John Debeljak, John Ohn, Jacob Dobnikar, Anton Gregorac, Carolyn Gregory, Agnes Ivanec, John W. Lokar, F. Menar, Paul Mikular, Leo Mladic, John Mlaker, Antona Mozina, Frank Narobe Mrs. Frances Orazem, Mrs. Jernej Papez, Jos. Perko, Jos. Perko, Mr. in Mrs. J. Petric, John Peterlin, John J. Petrovic, Mike Pimulic, Mrs. Gertrude Repp, Mrs. Ursula Slana, Rose Smole, Mr. in Mrs.

John Srebernak, Mr. in Mrs. John Turner, Frances Yalovec, Frank Zelka,

\$1.50: Justin Pavlin.

Po \$1: Josephine Hochevar, Mary Bratkovic, John Traven, Josephine Polic, John Urbas, Andrej Hrvatin, Mary Ohlin, Matija Mlinar, M. Kalister, Mary Rittmanic, Mrs. John Pitric, Jr., Frank Ogrinc, F. S. iz Chicago, Jerome J. Brentar, Frank Bostjancic, Leo Dolinsek, Mrs. S. Foy, John Bratkovic, Peter Cemazar, Mr. in Mrs. John Blatnick, John Adamich, Mary Brodnik, John Brodnik Joe Boldin Ana Ahacic, Joh Bradac, Joseph Ambrozich, Frances Turk, Mary Aidisek, Jennie Baznik, Mr. in Mrs. John Densa, John Buchar, Mrs. Anna Borstnik, Frances Adler, Anna Drassler, Frances Drobic, Jenie Ebert, Frank Gabriel, Mrs. Mary Hodnik, Luois Hocevar, L. Cigoj, Math Haidinyak, Mrs. F. Horwatt, Vickie Hocevar, Frank (Red) Grill, Mr. in Mrs. Andrew Gerl, Mrs. Jennie Govekar, Mrs. Anna Hazer, Mary Kmet, R. Komater, Math Grill, Anton Bukojamnik, Mrs. Mary Remseek, Anton Kunstak, Margaret Kure, John Kodeh, John Kokalj, Helena Kuntar, A. Krizanic, Agnes Komater, Andrew Kosir, Joseph Knafelc, Agnes Kosir, Mr. in Mrs. Joseph Kochevar, Mrs. Anna Grum, Frank Kozin, Anton J. Kunstek, Theresa Kaleta, Mr. Edward Popit.

Nadalje so darovali po \$1: Mr. in Mrs. C. Kabover, John Jerina, Mrs. Kat. Kochevar, Rose Kaucic, L. Kosnik, Anna Koz, Katie Kregul, Louis Kozel, Emil Jurkovic, Martin Mutz, John Nose, Karl Mertl, Ana Setničar, Mary Mlaker, Theresa Miketich, Frank Laurich, Mary Maflar, Matt F. Intihar, Josephine Muster, Victor Leskovar, Mrs. L. Muren, Mary Modic, John Mutz, Johanna Miks, Jacob Mulec, Mary Marincic, Josephine Marley, Frank Marincic, Mr. in Mrs. John Muniza, Mr. in Mrs. Louis J. Novsak, Mary Nemanic, K. Lustig, W. Vertin, Frank Plankar, Lawrence Paussek, Mrs. Mary Poldan, Alex. Plut, Frances Petrovic, Frank Petan, John Peskar, Frank Pianinsek, Jr., Mrs. Mary Papesch, Mary Pavlesic, Mrs. Frances Pernach, Barbara Pavlakovic, Agnes Rom, Joe Resman, Ana Retel, Jacob Resnik, Joe Robert, Josephine Rejc, Mrs. Steve Ritlop, Mary Smol, Mrs. Stepič, Rose Sintic, Mrs. Mary Smaltz, Mr. in Mrs. Stepič, Joe Sustersic, May Seitz, John Sever, Millie Simonisek, Frank Smaltz, Peter Stefanich, Julia Slogar, Frank Sustersic, Jennie Sernel, Frances Svete, Frank L. Snyder, Silbitzer, Frank Sorcic, Miss Mary Sebenik, Mrs. Mary Sebenik, Mr. in Mrs. Jos. Spreitzer Jr., Agnes Skedel, Simon Setina, Jos. Slapnicar, A. Tomazic, J. Terrell, James Terlep, John Tezak, Mr. in Mrs. John Tome, Sebastian Trampus, Mr. in Mrs. Anton Umek, Matt Vranesich, Stanley Ursic, Anton Valencic, Michael Verecek, Mr. in Mrs. Jos. F. Videtich, N. J. Vranichar, Emera Vrean, John Zlinomen, Mr. in Mrs. Stanley Zaba, Mr. in Mrs. Albert Zaba, Mrs. C. Zadel, Helen Zadel, Joh Zalar Mrs. J. Zalar Jos. Zalar, Aton Znidarsich, Casimir Znidarsic, Anna Rebek.

Po 50c: Mrs. Jennie Kosnik, Mr. in Mrs. Louis Bucar, Anna Mikus, Esther Gorgal, John Pone, L. Cigoš, Marie Rebek, John Muniza Jr., Math Judnich, Fr. Sebenik, Frances Kure, Martin Dragovan, Michael Hrovat, Mrs. Mary Bostjancic, Alberti, Miss M. Tezak, Michael Kavcic, V. Jakubiak.

Po 25c: L. Rasp, J. Fraus, F. Bucar, M. Stukel, John Persha, J. W. Martin Hren, Jos. Verbin, Michael Smrekar.

Rev. Aloysius Medic, OFM., tajnik, Box 608, Lemont, Ill.

DELO DOBIJO

PUNCH PRESS
OPERATORJI

Visoka plača od ure
in plača od kosa.

Murray Ohio Mfg. Co.
1115 E. 152. St.

(167)

ZA PREKLADANJE TOVORA

Nickel Plate tovarno skladišče

E. 9th St. in Broadway

Plača 93¹/₂ c na uro

Čas in pol za nad 8 ur

Zglasite se pri
Mr. George J. Wulff ...

Nickel Plate R. R. Co.
E. 9th & Broadway

(167)

Girl Wanted

Clerk-typist — some bookkeeping knowledge, bank experience. Apply in person to M. J. Grdina, North American Bank, 15619 Waterloo Rd.

(x)

Delavce se sprejme

Takoj se sprejme zidarje in karpenterje; dobra plača, stalno delo. Zglasite se na 960 E. 185. St., tel. KE 5030.

(170)

Za čiščenje uradov

Ženske se sprejme za čiščenje šol in uradov. Zglasite se pri

Prospect Window Cleaning
Compny

1107 Bolivar Rd.

Tel. CH 6991

(170)

MALI OGLASI

Na prodaj — v starem kraju kmetija v Zagradcu pri Stični, Slovenija, z velikim gozdom. Obseg posestva 32 akrov. Gozd se lahko takoj proda. Idealna prilika za onega, ki se namerava vrniti v staro domovino. Za nadaljne informacije se zglasite pri: Francis Ruttar, 15942 Whitcomb, Cleveland 10, Ohio.

(166)

Hiša naprodaj

Ima 6 sob in je za 1 družino; proda se s pohištvom ali brez. Cena je samo \$3,500. Za podrobnosti pokličite CE 1750.

(167)

Dobri nakupi

Na Huntmere Ave. v slovenski naselbini je naprodaj hiša za 2 družini, 4 in 4 sobe, vse v dobrem stanju; v spodnje stanovanje se lahko vselite v 30 dneh. Cena je \$9,200.

Imamo tudi nove hiše za veterane od \$9,500 naprej, v katere se lahko vselite v par tednih.

V bližini 185. ceste imamo bungalow 5 velikih sob, nove preproge, kuhinja in kopalnica obita s ploščami; velika garaža, cementni dovoz; cena je \$12,900.

Zidamo tudi nove hiše po vašem okusu. Za podrobnosti se oglasite pri

Edward Kovac

960 E. 185. St.

Sobe išče

Priletna ženska išče 2 ali 3 sobe v najem. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EX 1901.

Lepa prilika

Naprodaj je gazolinska postaja in popravilnica. Lastnik ima trgovsko podjetje na zapadu in mora oditi do 1. sept. od tukaj. Zato mora to podjetje žrtvovati. Zglasite se na 3919 Carnegie Ave.

(167)

BUY YOUR
EXTRA SAVINGS
BONDS
NOW

AUGUST KOLLANDER

v Slov. Narodnem Domu,
6419 ST. CLAIR AVENUE,

POŠILJA DENAR v Jugoslavijo, Trst, Gorico, Avstrijo, Italijo in druge kraje, vsaka pošiljatev je jamčena;

PRODAJA ZABOJE za pošiljanje hrane in obleke v staro domovino in sprejema take zaboje za odpošiljanje v stari kraj.

Pri Kollanderju boste vedno dobro postreženi.

ONE DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you want them that way — instant. Buy and Consume in bulk. Multiple Vitamin Capsules contain the full daily quantities of the vitamins, when requirements to human body have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements all the rest of the day. Their convenience. Buy for only one capsule with day's ration.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied. No need to call the One-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja

pisal IVAN ZOREC

Trlep ga ni čutil, počasi je zarenčal in ji pokleknil na hrbet.

Gospodar se je iz zamišljenosti ustrašil tako, da je zavpil šele zdaj:

"Urša, kaj si obsedena, ali kaj ti je?"

"Zver je, zver, prikleniti bi jo morali!" je Kopič renčal in ji roke vil na hrbet.

"Kaj sem ti storil, da si šla nadme?" jo je Trlep vprašal že trje.

"Turka bi rada," je končno povedala, "pa večja mi je rekla, da mi ga ne boste hoteli dati — ubijem naj vas, če ga hočem dobiti, je dejala."

"Zdaj vidite, da je res zver, prav nevarna zver!" je Kopič renčal. "Uvijte mi dvoje, troje močnih trt, da jo zvežem!"

Ko sta ji roke zvezala na hrbtu, je nerada vstala; bala se je, da jo bosta obesila.

"Ženi jo nazaj!" je Trlep velel Kopiču. "Sodili ji bomo, ko se vrnem. Zveži še večšo, tudi njej gre sodba!"

"Ali me ne bi počakali, da pojdem z vami?" je velikan prosil. "Saj vidite, pota so res nevarna."

"Zdaj bom že pazil, nič se ne boj! Ostanj v gradišču in straži obe babi!"

Pa a večša je kmalu spazila, da Kopič žene Uršo. Ustrašila se je, presojte pa ni zgubila. "O ti spak!" je kramljala s stražarji ob vratih. "Še nekih rož moram natrgati, takih, ki so dobre za rane!" Tako je šla in je ni bilo več nazaj.

Ko je Kopič pritiral zvezano Uršo in povedal, kaj je bilo je nastal vrišč, da ga je Radoh komaj ukrotil. Cepec, čekan, nož so se vzdignili, da bi pogubili zločinko, Kopič sam jo je moral braniti.

"Sodba bo, ko se vrne Trlep!" jih je pomiril, Uršo pa zvezal še na nogah in čez pas z verigo priklenil k stari lipi.

Trlepka, Maruša in Radoh niso mogli prehaliti previdne Lize in zvestega Kopiča.

"Le molčita," so jima govorili, "Trlep vama ne bo pozabil in mi vsi tudi ne!"

Zdaj šele se je Kopič zaletel in vprašal Lizo tiho:

"Kako naj rečem, če me bo Trlep vprašal, kaj bi si izbral za dar, ker sem mu pomagal?"

"I, kar bi najrajši."

V BLAG SPOMIN

SEDME OBLETNICE SMRTI NAŠE
BLAGOPOKOJNE IN NE-
ZABNE MATERE

Terezije Mramor

ki je Bogu vdana za vedno preminila
dne 25. avgusta 1940

Draga, ljubljena in nezažena mati, Cindaljške je razdobje, odkar ste nas zapustili in se za večno preselili k ljubečemu soprogu in našemu pokojnemu očetu tembolj nam silijo solze na oči, saj v blagem spominu na Vaše plemenito srce. Ob tužni obletnici Vam žalostni kličemo: Mir Vam bodi do svidenja nad zvezdami!

Zalujoči:

JUSTINA KAUSEK, hči
WILLIAM in EDWARD MRAMOR,
sinova

Cleveland, O., 25. avgusta 1947.

V BLAG SPOMIN
SESTE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
IN NEPOZABNEGA
SINA IN BRATA

LOVRENC
HABJAN

ki je umrl 25. avgusta 1941

Kako pozabit to gomilo,
kjer blago tvoje spi srce,
ki nam brezmejno vdano bilo
ves čas do zadnjega je dne.

Zalujoči ostali:

ANTON in ANA, starši
ANTHONY in JOSEPH, brata
ANN por. ARKO, sestra

Cleveland, O., 25. avg. 1947.

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI
MOJEGA NIKDAR POZABLJENEGA
SOPROGA

Mike Podnar

ki je preminil dne 24. avgusta 1945

Odsel o dragi, si od mene,
ne sliši več mi tvoj glas,
v grobu tihem zdaj ležiš,
pri stvarniku se veseliš.

Zalujoča,
ANNA PODNAR,
soproga
Cleveland, O., 25. avgusta 1947.

"O Liza —!" se je dušil. "Tebe bi rajši kakor devet zim brez snega, rajši ko vse na svetu! Ali bi me marala?"

"Marala! Kaj ti me niso obljubili že oče? Sam me vprašaj pa šele zdaj!" se mu je smehljala in šla za delom.

Kopič od veselja in sreče ni mogel nič. Stal je tam in poslušal njene besede, ki so mu bile še v ušesih in ki so mu dale drugo srce in drugo življenje. Domislil se je Urše, kako je tačas venomer mislil nanjo in kako trdo jo je povezal zdaj. Skoraj zasmilila se mu je, saj mu je po ovinku pomagala do tega srečnega dne... Šel je in ji rahleje zvezal roke, ki so ji res že kar odmrle pod trdo vezjo.

"No, le stoj, tnalno neumno!" je dobrovoljno renčal vanjo. "Trlepu se bo jeza spotoma kaj unesla, morda te ne bo pogubil, čeprav zaslužiš."

Urša ga je občudovala. "Molčen si," je preprosto rekla. "Nikoli nisem mislila, da bi me kdo dobil podse — ti, glej, pa si me!"

Kopič se je zasmeljal in šel k Lizi, da bi jo gledal. In vesol je bil, ker je večša ušla; njo bi res utegnil stresniti, da je ne bi bilo treba več soditi.

XLIV.

V Stični je Trlep najprej posikal gospoda Amoroža.

"Hoj!" se ga je ta razveselil, zakaj je prišel. "Prav si ugenil, da si prišel sam — jaz, glej, ne morem in ne morem preveriti opata, da bi jo bilo treba kam ulekniti!"

"Kaj pa samostanske dragocenosti? Ali so jih poslali v Ljubljano?"

"Nak, niso. Prav preslepiti pa sem moral opata, da smo s poti spravili vsaj največje. Le pater Evtahij je smel zbrati skoraj vse listine, knjige in rokopise."

"Kateremu gradu ste zaupali dragocenosti in papirje?" je Trlep kimal.

"Lovski koči v Velikem borštu!" se je gospod Ambrož nasmešnil. "Tja gor, mislim, Turek ne bo nosil smrčka."

"Da le klateži ne bi kaj zavohali."

"Ukrenil sem, da nekaj samostanskih sulicarjev varuje tisto kočjo."

"A kam pojdejo menihi?" je Trlep povedal svojo veliko skrb.

"Kam? Nikamor!" je gospod Ambrož skoraj zavpil. "Ko bi hoteli vsaj v Veliki boršt!"

Trlep je šel nad opata. Pa ta se mu je le smehljaj, češ, sa-

mostana se vendar ne bodo lotili tisti one, Turki, ali kdor že so.

"Tudi Muljavci in Poljei, Stičani in Metnaji in vsi drugi toč okoli se ne mislijo umikati z doma."

"Ker se vi ne!" je Trlep tiščal. "Vse nesreče boste krivi le vi, tako vam povem! Turki so že v deželi."

"Dežela je velika, Stična je majhna in skrita."

"Stična je bogata. Turki vedo to, verjemite mi!"

Pa opat Urh je mislil, da bi storil velik greh, če bi menihom velel, naj zapustijo tihi, skupni dom, in da bi ga kdo še dolgi utegnil, češ, glejte, samostan je razpustil in menihe zadrževal po svetu.

"Zgodi se volja božja!" je odkimal s svojo glavo. —

Trlep je škrtnil z zobmi in odšel jezen in žalosten.

Z višine se je še enkrat ozrl po velikem samostanu in vzdihnil: "Ali te bom videl še kdaj, o staro središče in zavetišče naše?"

Bil je dan pred svetim Rešnjim Telesom. Zvonovi samostanske cerkve so peli pozdrav velikemu prazniku, njih pesem se je razlivala po dolini in dvigala v gričevje. Trlepu se je inako storilo, odkril se je in poslušal, a pot se je prebesila, Stična je zginita, zvonovi so utihnili...

"Nikdar več je ne bom videl!" je vzdihnil in pognal ko-

nja. "Turki jo bodo razdejali, pa je..."

Ko je truden in nejevoljen prikrevsal na Primskovo, so se razjokale mati, Maruša in Liza.

"Ali ti nisem zadosti branila, samoglavce?" je mati javkala. "Zdaj veš, kaj se pravi riniti v nevarnost!"

"O, kako prav sem slutila!" mu je Maruša očitala skozi solze in smehljaj.

Le Liza si je molče brisala oči, Kopič je stal ob njej in je bil srečen.

Trlep ni odvrnil nikomur nobene, le vprašal je:

"Kje je večša?"

"O, unesla jo je, ko je zavohala, da ji ni šlo po volji," so mu pravili.

"Kdo ji je povedal?"

"Hudič — kdo pa? Zmenjena je z njim."

"Kje je Urša? Pa ne, da je ušla tudi ona?" je pogledal Kopiča.

"Preklenil sem jo; ni mogla," je ta povedal. "Tudi je preneumna."

HELP WANTED MALE

DIE REPAIRMEN
PUNCH PRESS
OPERATORS

2nd and 3rd Shift
Piece Work
Some Overtime

THE GEOMETRIC
STAMPING CO.

1111 E. 200th St. IV. 3800

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Fishing at Charles Mill; Shelter house at Mohican State Forest.

LET'S EXPLORE OHIO
State Parks

One of the most "wildly" picturesque of all Ohio State Parks and two recreational lakes of the Muskingum Conservancy District are within a few miles of each other just east and south-east of Mansfield.

The Mohican State Forest, with its 2400 acres of forest cut for the full length by a deep and narrow, heavily wooded gorge, contains trees typical of the North Woods and a climb up the paths from the floor of the gorge to the rim will reveal 78 species of trees and "of shrubs and vines."

In the gorge are Lyons Falls and Little Lyons Falls, the latter a broken stream that comes through the ceiling of a cave. Extensive hiking trails are laid out through the woods, and highways connect the forest with Routes 97 and 3.

Permission to camp in the Mohican State Forest may be obtained from the state forest ranger in charge there. There are ample picnic facilities, with tables and drinking water. The area is under the management of the Ohio Division of Forestry.

Charles Mill Dam and Pleasant Hill Dam, two of the works constructed for flood control and managed by the Muskingum Conservancy District, are on Route 30 and 95 respectively. Fishing is good on these lakes and is administered by the Ohio Division of Conservation and Natural Resources. Only the regular state license is required. Large mouth bass are plentiful at Charles Mill, as well as croppies and small mouth bass; all the lakes have blue gills in abundance. Fishing boats, some equipped with the 6 h.p. motor, largest permitted on the Muskingum lakes, may be rented from concessionaires at the two lakes.

"Kaj ji gre, možje?" je Trlep vprašal množico.

"Za večšo bi dejal, da jo obesimo brž ko brž. Za Uršo ne bi mogel reči tega; večša jo je zapeljala, pa šlevkasta je tudi nekoliko."

"Jaz pravim: Turka ji dajmo!" je razsojal drugi. "Naj ga ima, morda se ji bo pamet kaj učistila!"

"Če ne bi bila baba, bi rekel: Pretepimo mrho, potlej šele ji ustrezimo z dedcem!"

Trlep je rekel, da ji vse od-

pusti, naj gre, kamor hoče, a po Turka lahko pride, ko bo spet mir v deželi.

Kopič jo je razvezal. Velikanke je bilo sram, vsi so renčali vanjo, zavedati se je začela, da ni ravnala prav. Skesano je Trlepa prosila za zame-ro in mu obljubila, da mu še z mislih ne bo več zoprvala.

"O Liza, kako bi se zahvalil tebi?" se je Trlep obrnil k zardevajoči tlačanki.

"Še zmerom vam nisem povrnila, kar ste zame storili vi."

Dobro plačano delo
vas čaka v armadi

Ako vaši nedavni sogradnjanje višje šole morejo zadostiti zahtevam visokega standarda za vstop v vojaško službo, tedaj čaka tudi vas dobra služba v redni armadi.

Dodatno k začetni plači prostaka, ki dobi \$75 mesečno, dobite še hrano, obleko, stanovanje, zdravniško oskrbo, zavarovalnino po nizki ceni in izveštie od dohodinskih davkov, kar vse bi stalo civilista preko \$1500.

Deležni ste tudi izredno liberalnega pokojninskega plana — pol plače za življenje po 20 letih službovanja, ter do trideset plače po 20 letih službe.

Seštevis vse to, ste na boljšem kot civilist s \$3000 letne plače! In imeli boste dobro tehnično vežbanje, potovanje, kot tudi občute, da vršite vredno delo in obenem boste uživali tovarištvo skupine finih mož! Oskrbite si polne podatke pri vašem najbližjem U. S. Army Recruiting Station.

A GOOD JOB FOR YOU
U. S. Army
CHOOSE THIS
FINE PROFESSION NOW!

ROOM 109 — OLD POST OFFICE BUILDING

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE ODKAR SMO PRERANO
IZGUBILI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR
POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Martin Snider

(ZNIDARSIČ)

ki je za vedno zatnil svoje mile oči
24. avgusta 1946

Eno leto grob Te krije
kar si v večnost se podal,
lepše zdaj Ti solnce sije,
vsem v spominu si ostal.

Truplo tam na božji njivi
v grobu hladnem zdaj počiva,
spomin Tvoj pa neminljivi
bo živel med nami do konca dni.

Zalujoči ostali:

SOPROGA, HČI,
VNUKI in VNUKINJE
Cleveland, O., 25. avgusta 1947.

V japonskem kamnolomu. — Na Japonskem tudi ženske pridno pomagajo pri povojnem delu za obnovo dežele. Slika nam jih kaže v kamnolomu, kjer na ročnih truhah prepeljajo kamenje na Ninjima otoku blizu Tokia. Te bosonoge ženske tudi obdelujejo in obsekavajo kamenje, ki se ga rabi za gradbo hiš.